

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Cob/163/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7715216621
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Čisovský
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2025:7715216621.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Čisovského a členov senátu JUDr. Slávky Maruščákovej a JUDr. Rastislava Pellu v spore žalobcu: EUROFORMA, s.r.o., so sídlom Pri Mlyne 1, 071 01 Michalovce, IČO: 46972234, zastúpený JUDr. Slavomírom Kučmášom, advokátom so sídlom Plynárenská 1, 071 01 Michalovce, IČO: 35557192, proti žalovanému: Mesto Sobrance, so sídlom Štefánikova 23, 073 01 Sobrance, IČO: 00325791, zastúpený JUDr. Jánom Kizivatom, advokátom so sídlom Sama Chalupku 6912/16C, 071 01 Michalovce, IČO: 31976204, o zaplatenie 34.443,- eur s príslušenstvom, o odvolaniach žalobcu a žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Michalovce, č.k. 22Cb/181/2015-706 zo dňa 10.06.2024, takto

rozhodol:

- I. Potvrdzuje rozsudok Okresného súdu Michalovce, č.k. 22Cb/181/2015-706 zo dňa 10.06.2024.
- II. Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Michalovce (ďalej len súd alebo súd prvej inštancie) napadnutým rozsudkom (v poradí tretím) rozhodol tak, že:

- I. Žalovaný je povinný uhradiť žalobcovi sumu 21.924,00 EUR, to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia.
- II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.
- III. Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100%, o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou si pôvodný žalobca RAHAR s.r.o. uplatnil voči žalovanému nárok na zaplatenie sumy 39.150,- eur s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 39.150,- eur od 8.9.2015 do zaplatenia a trovy konania.

Žalobu odôvodnil tým, že s ním žalovaný ako objednávateľ uzavrel Zmluvu o dielo č. 11/2008/C zo dňa 10.03.2008, na základe ktorej sa žalobca ako zhotoviteľ zaviazal vypracovať pre stavbu: „Sobrance - Zariadenie na zhodnotenie BRO - Kompostáreň“ zlučenú projektovú dokumentáciu pre účely stavebného povolenia a následnej realizácie stavby v zmysle § 54 a nasl. zákona č. 50/1976 Zb. Listom zo dňa 04.09.2015 žalobca s primeraným použitím § 347 ods. 1 Obchodného zákonníka a § 348 ods. 1 Obchodného zákonníka jednostranne odstúpil od zmluvy o dielo č. 11/2008/C zo dňa 10.3.2008 v časti „porealizačné zameranie stavby“ z dôvodu, že žalovaný neposkytol súčinnosti na dokončenie diela, čím došlo k porušeniu zmluvy o dielo podstatným spôsobom. V zmysle čl. I. zmluvy o dielo, žalobca pre žalovaného vykonal práce, spočívajúce vo vypracovaní zlučenej projektovej dokumentácie pre účely stavebného povolenia a následnej realizácie stavby pre stavbu „Sobrance - Zariadenie na zhodnotenie BRO - Kompostáreň“ (ďalej aj PD), ktorú žalobca v súlade s čl. IV. zmluvy o dielo odovzdal žalovanému dňa 14.09.2011, o čom svedčí aj odovzdávací protokol. Odstúpením od zmluvy vznikla žalovanému

povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu zodpovedajúcu rozsahu uskutočnených prác na základe zmluvy o dielo v žalovanej výške, ktorá je daná cenou diela vo výške 40.050,- eur po odpočítaní obvyklej ceny za vyhotovenie porealizačného zamerania stavby vo výške 900,- eur.

3. Okresný súd Michalovce rozsudkom č.k. 22Cb/181/2015-286 zo dňa 28.09.2017 (ďalej aj len 1. rozsudok okresného súdu), zamietol návrh žalovaného zo dňa 16.06.2016, dňa 21.07.2016 a dňa 05.01.2017 na prerušenie konania do právoplatného skončenia konania vedeného na OR PZ Michalovce, pod sp.zn. ČVS OR-502/2-VYS-MI-2006, zaviazal žalovaného uhradiť žalobcovi 34.443,- eur s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 34.443,- eur od 04.06.2016 do zaplataenia a vo zvyšku žalobu zamietol. Súd vychádzal z toho, že medzi spoločnosťou RAHAR s.r.o. ako zhotoviteľom a žalovaným ako objednávateľom došlo k platnému uzavretiu Zmluvy o dielo č. 11/2008/C zo dňa 10.03.2008, predmetom ktorej bol záväzok zhotoviteľa vypracovať pre stavbu: „Sobrance - Zariadenie na zhodnotenie BRO - Kompostáreň“ zlučenú projektovú dokumentáciu pre účely stavebného povolenia a následnej realizácie stavby v zmysle § 54 a nasl. zákona č. 50/1976 Zb. za cenu diela s DPH vo výške 35.343,- eur, pričom zhotoviteľ uvedené dielo riadne vykonal (záväzok vykonať porealizačného zamerania stavby zanikol odstúpením zhotoviteľa), pričom žalovaný vyhotovenú PD riadne prevzal, čo je zrejmé z predloženého preberacieho protokolu, nič voči nej nenamietal, resp. nereklamoval jej prípadné vady a vznikol tak zhotoviteľovi nárok na úhradu realizovanej ceny diela (po ponížení ceny za nerealizované porealizačné zameranie stavby).

4. Proti uvedenému 1. rozsudku okresného súdu podal odvolanie žalovaný, na základe ktorého rozhodol Krajský súd v Košiciach uznesením, č.k. 2Cob/71/2018-376 zo dňa 26.11.2018 (ďalej aj len 1. rozhodnutie odvolacieho súdu) tak, že rozsudok súdu 1. inštancie zrušil vo výroku o povinnosti žalovaného uhradiť žalobcovi sumu 34.443,- eur s úrokom z omeškania vo výške 8,05% ročne zo sumy 34.443,- eur od 04.06.2016 do zaplataenia a vo výroku o náhrade trov konania a v rozsahu zrušenia vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Z odôvodnenia uznesenia odvolacieho súdu vyplýva, že súd prvej inštancie pochybil ak v konaní pred súdom prvej inštancie nevyhodnotil a neposúdil platnosť právnych úkonov primátora mesta Sobrance (Zmluvy o dielo č. 11/2008/C zo dňa 10.03.2008) z hľadiska Štatútu mesta Sobrance ako aj Zásad hospodárenia mesta Sobrance platných v čase uzatvárania zmlúv. V novom konaní súdu prvej inštancie uložil posúdiť platnosť právnych úkonov primátora mesta Sobrance z hľadiska Štatútu mesta Sobrance ako aj Zásad hospodárenia mesta Sobrance platných v čase uzatvárania zmlúv a v prípade zistenia neplatnosti uvedených zmlúv nároky strán súd prvej inštancie posúdiť v intenciách podľa § 451 OZ. Odvolací súd zároveň uviedol, že v prípade postupu súdu podľa § 451 OZ, povinná strana sa dostane do omeškania s vydaním bezdôvodného obohatenia až po výzve na vydanie bezdôvodného obohatenia. Samotné podanie žaloby na súd nie je výzvou na vydanie bezdôvodného obohatenia.

5. Po vrátení veci na ďalšie konanie a nové rozhodnutie Okresný súd Michalovce rozsudkom č.k. 22Cb/181/2015-435 zo dňa 10.06.2019 (ďalej aj len 2. rozsudok okresného súdu), zaviazal žalovaného uhradiť žalobcovi sumu 39.150,- eur a v časti úroku z omeškania žalobu zamietol. Súd vychádzal z toho, že zo strany žalobcu došlo k plneniu z neplatného právneho úkonu v prospech žalovaného a teda došlo k bezdôvodnému obohateniu sa žalovaného. Pokiaľ sa týka určenia výšky bezdôvodného obohatenia, súd vychádzal zo žalovaným predloženého odborného vyjadrenia spoločnosti ZINPRO a.s. A..

6. Proti uvedenému 2. rozsudku okresného súdu podali odvolanie tak žalobca, ako aj žalovaný. Krajský súd v Košiciach uznesením, č.k. 2Cob/11/2020-544 zo dňa 17.09.2020 (ďalej aj len 2. rozhodnutie odvolacieho súdu) rozsudok súdu prvej inštancie zrušil vo výroku o povinnosti žalovaného uhradiť žalobcovi sumu 39.150 eur a vo výroku o náhrade trov konania a v rozsahu zrušenia vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Potvrdil rozsudok vo výroku, ktorým súd žalobu v časti úroku z omeškania zamietol. Z odôvodnenia uznesenia vyplýva, že odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožnil so zisteným skutkovým stavom súdom prvej inštancie ohľadom bezdôvodného obohatenia. Nestotožnil sa s výškou bezdôvodného obohatenia, ktorú súd prvej inštancie stanovil ako hodnotu žalovaným prijatého plnenia. Odvolací súd uviedol, že v danom prípade bezdôvodné obohatenie spočívalo vo výkonoch vypracovania projektovej dokumentácie, ktorú žalovaný prijal. O akú majetkovú hodnotu sa žalovaný obohatil nie je možné z obsahu spisu zistiť. Z uvedeného dôvodu odvolací súd zrušil výrok rozhodnutia súdu prvej inštancie o výške bezdôvodného obohatenia za účelom doplnenia dokazovania ohľadne skutočnej výšky bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného. Odvolací súd súdu prvej inštancie uložil zistiť v akom rozsahu sa žalovaný na úkor žalobcu obohatil a pri rozhodovaní

o výške bezdôvodného obohatenia súdu prvej inštancie uložil náležite sa vysporiadať aj s obsahom podaní strán sporu po vydaní odvolaním napadnutého rozsudku.

7. Po vrátení veci na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie vyzval strany sporu, v intenciách rozhodnutia odvolacieho súdu, aby predložili návrhy na doplnenie dokazovania.

7.1. Dňa 05.09.2022 právny zástupca žalovaného predložil súdu doplnok k znaleckému posudku č. 1-2017 vypracovaný znalcom B. C. D., E., z ktorého vyplýva, že podľa znaleckého posudku č.1-2017 PD pre realizáciu stavby „Sobrance zariadenie na zhodnotenie BRO - kompostáreň“ pozostáva z 15 stavebných objektov označených ako SO 01 až SO 15. V časti vypracovanej spoločnosťou RAHAR s.r.o. stavebné objekty SO 03, SO 06 a SO 11 úplne chýbajú. Rovnako ako aj projekt organizácie výstavby, Projektové hodnotenie energetickej hospodárnosti budov a projekt protipožiarneho zabezpečenia stavby. Stavebný objekt SO 15 je 100-percentne identický s PD vyhotovenou spoločnosťou Stavoprojekt s.r.o.. PD ďalších stavebných objektov a Rozpočet celkových nákladov stavby vypracovaných spoločnosťou RAHAR s.r.o má stupeň identity (podľa objektov resp. profesií prináležiacich k stavebným objektom 30,40,65 a 70 %). Pri stavebných objektoch SO 01, SO 05, SO 07, SO 08, SO 12, SO 13, SO 14 (okrem dielu vykurovanie), Sprievodných správach (A), súhrnných technických správach (B) koordinačných situáciách stavby (D) je stupeň identity veľmi vysoký 85,95,97,99 %) s PD vyhotovenou spoločnosťou Stavoprojekt s.r.o.. Iba pri objekte SO 02- Mostová váha nebola zistená žiadna identita s PD vyhotovenou spoločnosťou Stavoprojekt s.r.o.. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že vypočítať cenu autentickú časť PD vypracovanej spoločnosťou RAHAR s.r.o. aritmetickým váženým priemerom nie je možné, nakoľko nie sú známe podiely PD jednotlivých stavebných objektov, podiely profesií v stavebných objektoch, resp. podiely ďalších súčastí PD na celkovej zmluvnej cene za PD. Z tohto dôvodu autentická časť projektovej dokumentácie vypracovanej spoločnosťou RAHAR s.r.o. bola odhadnutá na 7 až 10 %. Za autentickú časť projektovej dokumentácie pre realizáciu stavby „Sobrance zariadenie na zhodnotenie BRO - Kompostáreň“ vypracovanú spoločnosťou RAHAR s.r.o. možno považovať len tú časť, ktorá vznikla ako výsledok tvorivej činnosti a samostatnej činnosti tejto spoločnosti. A za autentickú časť projektovej dokumentácie nie je možné považovať činnosť spoločnosti RAHAR, ktorá vznikla obkreslením, skopírovaním resp. odpísaním už existujúcej projektovej dokumentácie od spoločnosti Stavoprojekt, s.r.o. Prešov. Dohodnutá cena za vypracovanie projektovej dokumentácie pre realizáciu stavby „Sobrance zariadenie na zhodnotenie BRO- Kompostáreň“ mala predstavovať v zmysle zmluvy o dielo 39.150,- eur s DPH. Vychádzajúc z uvedeného, autentická časť projektovej dokumentácie vypracovanej spoločnosťou RAHAR s.r.o. má hodnotu 2.740,50 eur až 3.915,- eur s DPH. Tým, že dielo nie je pôvodné resp. pôvodné len v malej časti, vyúčtovaná mala byť len tá časť diela, ktorá je pôvodná originálna a autentická. Vyúčtovanie celej sumy (podklad 4) za vypracovanie iba malej časti diela je nenáležité tým viac, že existujúce dielo bolo použité bez súhlasu autora pôvodného diela. Znalec ďalej uviedol, že vo všeobecnosti cena za projektové práce sa stanovuje dohodou medzi investorom a projektantom vo väzbe na rozsah a zložitosť jednotlivých častí dokumentácie. Každá PD je špecifická a rozsahom rozdielna, a preto nie je možné stanoviť jednotnú cenu za jednotlivé projektové služby. Cena projektových prác sa stanovuje individuálne dohodou o cene a je spravidla ustanovená v zmluve o dielo. Ako nezáväzný, resp. orientačný podklad na výpočet cien projektových prác bol pre prax prijatý sadzobník pre navrhovanie ponukových cien projektových prác a inžinierskych činností, ktorý vydáva UNIKA. Sadzobník UNIKA obsahuje odporúčaný postup výpočtu cien projektových prác a v praxi sa používa na určenie ponúkanej ceny. Na tento sadzobník sa odvoláva aj zmluva o dielo. Z doložených dokladov je zrejmé, že v danom prípade bola dohodnutá cena za vypracovanie projektovej dokumentácie uvedená v zmluve o dielo č.11/2008/C resp. jej dodatku a táto cena bola výsledkom vzájomnej dohody, a preto sa z nej vychádzalo v tomto doplnku znaleckého posudku.

7.2. Dňa 30.09.2022 predložil právny zástupca žalobcu odborné vyjadrenie vypracované spoločnosťou JEGON s.r.o. za účelom stanovenia všeobecnej hodnoty - obvyklej výšky odplaty za vypracovanie zlúčenej dokumentácie pre stavbu "Sobrance - Zariadenie na zhodnotenie BRO - Kompostáreň" na základe žiadosti zadávateľa pre potreby súdneho konania. Z predloženého odborného vyjadrenia vyplýva, že obvyklá výška odplaty za vypracovanie odplaty za vypracovanie zlúčenej dokumentácie pre stavbu "Sobrance - Zariadenie na zhodnotenie BRO - Kompostáreň" je 47.111,76 eur pričom pri určovaní ceny sa použil sadzobník UNIKA. Na otázku, či je vo všeobecnosti znížená náročnosť vypracovania projektovej dokumentácie a s tým spojená stavebno-technická zodpovednosť, ak projektant použil časť alebo dielčie časti skoršej projektovej dokumentácie týkajúcej sa podobnej stavby z odborného vyjadrenia vyplýva, že vo všeobecnosti, (nakoľko v tejto konkrétnej veci oslovená spoločnosť nepozná

pôvodný projekt ani nový projekt, zameraný iba na ocenenie a určenie ceny samotného projektu podľa predpokladaných investičných nákladov), vychádzajúc z praktických skúseností projektanta nadobudnutých za obdobie cca 40 rokov, v prípade, že projektant použil pri vypracovaní projektovej dokumentácie časť alebo dielčie časti skoršej projektovej dokumentácie týkajúcej sa podobnej stavby, sa podľa jeho názoru takmer vôbec neznižuje náročnosť prepracovania alebo vypracovania novej projektovej dokumentácie ako celku, najmä z dôvodu, že aj keď by sa úplne alebo čiastočne prevzali jednotlivé dielčie časti skoršej projektovej dokumentácie, výsledný projekt musí byť spôsobilý na realizáciu stavby ako celok so stavebno-technickým prepočtom a kontrolou ako celku, nakoľko projektant nesie zodpovednosť za projektovú dokumentáciu ako celok, pričom aj v prípade, že by došlo len k doplneniu alebo zmene minimálnej časti pôvodnej projektovej dokumentácie, v kontexte konečného výsledku sa projektantovi vôbec nič neľahčí a náročnosť vypracovania projektovej dokumentácie sa týmto v žiadnom smere neznižuje. V niektorých prípadoch je tomu dokonca naopak, nakoľko projektantovi vzniká viac práce s dopĺňaním či prepracovaním skoršej projektovej dokumentácie, ako keby všetko projektoval nanovo. Okrem toho, cena sa vypočíta stále za projekt ako celok. V tejto súvislosti uviedol, že podobná situácia nastáva napríklad pri prestavbe existujúceho domu, po dokončení ktorej sa neraz zistí, že na prestavbu bolo potrebné vynaložiť väčšie náklady, ako by tomu bolo pri stavbe nového domu odznova.

7.3. Z hľadiska výšky bezdôvodného obohatenia, súd prvej inštancie nevykonal dokazovanie navrhnuté právny zástupcom žalovaného, výsluch svedka, štatutárneho orgánu spoločnosti ZINPRO a.s. k skutočnosti, či v čase keď mu bolo predložené žalobcom zadanie vypracovať odborné vyjadrenie k všeobecnej hodnote projektovej dokumentácie, ktorá je predmetom sporu, či mu bolo známe, že ide o projektovú dokumentáciu, ktorá je v 95% v zhode s inou projektovou dokumentáciou, a či vedel, že bola obkreslená, pretože na nich žalovaný netrval vzhľadom k tomu, že súd nevychádzal z predmetného odborného vyjadrenia pri svojom rozhodovaní vo veci. Rovnako súd nevykonal dokazovanie výsluchom svedka, osoby, ktorá za spoločnosť JEGON s.r.o. napísala odborné vyjadrenie predložené do spisu za účelom podania vysvetlenia k posúdeniu odbornej spôsobilosti na podanie odborného vyjadrenia, pretože na ňom žalovaný netrval vzhľadom k tomu, že súd nevychádzal z predmetného odborného vyjadrenia pri svojom rozhodovaní vo veci. Nakoniec súd nevykonal ani dokazovanie, vyžiadaním znaleckého posudku zo spisu v trestnom konaní, čo bolo navrhnuté právny zástupcom žalovaného, pretože na jeho vykonaní žalovaný už netrval a zároveň do spisu bol žalovaným predložený doplnok znaleckého posudku, ktorý sa zaoberal rovnakou otázkou akou sa mal zaoberať aj znalecký posudok, ktorého predloženie požadoval žalovaný.

8. Súd prvej inštancie vec v smere bezdôvodného obohatenia po právnej stránke posúdil podľa ustanovení § 451, § 457, § 458 ods. 1 OZ, zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 21.924,- eur a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

8.1. Súd prvej inštancie, vychádzajúc zo záveru, že bolo preukázané, že zo strany žalobcu došlo k plneniu z neplatného právneho úkonu v prospech žalovaného (projektová dokumentácia bola prevzatá žalovaným dňa 14.09.2011), pristúpil k určaniu rozsahu (výšky) bezdôvodného obohatenia. Uviedol, že zámerom zákonnej úpravy bezdôvodného obohatenia je poskytnúť ochranu tomu, kto stratil (zákonom ustanovených podmienok) určité majetkové hodnoty. Zákon však neráta s tým, že oprávnený by ich mal dostať späť v plnom rozsahu, ale len v takej výške, o ktorú sa obohatil iný subjekt. Nie je preto rozhodujúce, akú hodnotu oprávnený z bezdôvodného obohatenia stratil, ale o akú hodnotu sa takýmto konaním majetok povinného obohatil. Bezdôvodným obohatením nie je podľa ustálenej judikatúry hodnota vynaložených prostriedkov (hodnota vložených investícií), ale vlastné zhodnotenie majetku týmito investíciami, pritom sa rovnako vychádza zo zákonnej dikcie § 458 ods. 1 OZ, podľa ktorého nie je rozhodné, čo oprávnený stratil ale to, čo povinný získal. Na povinnosť toho, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatil, nemá vplyv, čo sa s predmetom bezdôvodného obohatenia stalo po tom, čo ho obohatený získal (či ho napr. zničil) a nezáleží ani na tom, či v čase rozhodovania súdu (príp. v akom rozsahu) obohatenému ešte nejaký prospech zostal. Rozhodujúce je vždy to, o čo sa obohatený v dobe získania bezdôvodného obohatenia obohatil, nie to, čo mu z bezdôvodného obohatenia zostalo. Ďalej súd prvej inštancie vo všeobecnosti uviedol, že plnenie podľa neplatnej zmluvy je jednou zo skutkových podstát bezdôvodného obohatenia, ktorej dôsledkom je povinnosť účastníkov zmluvy navzájom si vydať všetko, čo plnením podľa takejto neplatnej zmluvy nadobudli. V prípade ak má plnenie jedného alebo oboch účastníkov takejto zmluvy nehmotný charakter (teda takéto plnenie nemožno vydať) platí ustanovenie § 458 ods. 1 OZ, z ktorého ustanovenia vyplýva, že vtedy sa poskytuje peňažná

náhrada, ktorá musí zodpovedať peňažnému oceneniu získaného obohatenia. V prípade neplatnej zmluvy o dielo obohatenie objednávateľa spočíva v zhotovení diela, v tomto konkrétnom prípade vo výkonoch vypracovania projektovej dokumentácie. Objednávateľ nie je schopný prijaté plnenie v podobe výkonov vrátiť, a preto je povinný vrátiť bezdôvodné obohatenie peňažnou formou, ak jej výška nie je určená predpisom, určí ju súd podľa vlastnej úvahy. Táto úvaha súdu musí vychádzať z finančného ocenenia prospechu, ktorý účastníkovi vznikol z neplatnej zmluvy. Majetkovým vyjadrením tohto prospechu nie je peňažná suma, ktorá zodpovedá sume vynaloženej na zhotovenie diela, ale peňažná náhrada zodpovedajúca skutočnému majetkovému prospechu zákazníka t.j. objednávateľa diela. Pri posudzovaní výšky tejto peňažnej náhrady treba vychádzať z najnižších nákladov, ktoré zákazník v danom mieste a čase musel vynaložiť na dosiahnutie rovnakého plnenia, zároveň súd musí primerane prihliadať aj na prípadné vady poskytnutého plnenia, ak tieto vady majú za následok zníženie skutočného majetkového prospechu zákazníka t.j. objednávateľa diela.

8.2. V konkrétnom súd prvej inštancie uviedol, že z výsluchu svedkov B. F. a B. G. vyplýva, že plnenie právneho predchodcu žalobcu bolo realizované podľa (v rozsahu) pokynov žalovaného. Napokon o tom, že plnenie právneho predchodcu žalobcu bolo riadne vykonané a odovzdané svedčí aj odovzdávací protokol zo dňa 14.09.2011. Z vykonaného dokazovania podľa súdu vyplynulo, že žalovaný žiadne vady nereklamoval, preto mal súd za to, že PD RAHAR s.r.o. bola bez väd.

Súd prvej inštancie poukázal na to, že námietky žalovaného, že projektová dokumentácia vypracovaná RAHAR s.r.o je v 90 - 95 % zhodná s projektovou dokumentáciou spoločnosti Stavoprojekt s.r.o. je vo vzťahu k určeniu hodnoty bezdôvodného obohatenia žalovaného bez významu. Táto skutočnosť (možné ušetrenie určitých nákladov) by bola významná vo vzťahu medzi žalobcom a spoločnosťou Stavoprojekt s.r.o., avšak žalovaný má vo svojom vlastníctve projektovú dokumentáciu, na základe ktorej je možné postaviť naprojektovanú stavbu. Súd ďalej uviedol, že je nepochybné, že právny predchodca žalobcu využil na vypracovanie projektovej dokumentácie projektovú dokumentáciu spoločnosti Stavoprojekt s.r.o., avšak pri realizácii svojej projektovej dokumentácie nanovo spracoval pôvodnú projektovú dokumentáciu, (niečo vypustil, niečo použil a niečo prepracoval) teda výsledkom jeho činnosti je nová projektová dokumentácia podľa požiadaviek objednávateľa (žalovaného).

Ďalej uviedol, že v rozsudku zo dňa 10.06.2019 súd prvej inštancie vychádzal pri určení výšky bezdôvodného obohatenia z odborného vyjadrenia vypracovaného spoločnosťou ZINPRO, avšak odvolací súd vo svojom uznesení uviedol, že z obsahu spisu nie je možné zistiť o akú majetkovú hodnotu sa žalovaný obohatil. Vzhľadom na uvedený názor odvolacieho súdu súd prvej inštancie vychádzal z toho, že na určenie výšky bezdôvodného obohatenia v predmetnej veci je potrebné vychádzať zo znaleckého posudku a preto do spisu predložené odborné vyjadrenia oboma stranami sporu (od spoločností ZINPRO, JEGON a INDUSTRY & PROJECT ENGINEERING s.r.o. Michalovce) neboli podkladom pre rozhodnutie súdu v danej veci.

Poukázal na to, že žalobca navrhol vykonanie dokazovania súkromným znaleckým posudkom dňa 13.02.2023, ktorý však súdu v stanovenej lehote, ani do termínu pojednávania, nepredložil. Keďže súkromný znalecký posudok nebol súdu žalobcom predložený (napriek viacerým výzvam a predĺženiam lehoty na jeho predloženie) súd nerozhodoval o tom, či tento dôkaz vykoná alebo nie.

Pri určovaní výšky bezdôvodného obohatenia súd prvej inštancie vychádzal z doplnku č. 1 k znaleckému posudku č. 1-2017, ktorý vypracoval B. C. D., E. znalec z odboru stavebníctvo: pozemné stavby, projektovanie v stavebníctve, statika stavieb, z ktorého vyplýva, že PD pre realizáciu stavby „Sobrance zariadenie na zhodnotenie BRO - Kompostáreň“ pozostáva z 15 stavebných objektov označených ako SO 01 až SO 15. pri porovnaní s PD vypracovanou spoločnosťou Stavoprojekt s.r.o. v časti vypracovanej spoločnosťou RAHAR s.r.o. stavebné objekty SO 03, SO 06 a SO 11 úplne chýbajú. Rovnako ako aj projekt organizácie výstavby, Projektové hodnotenie energetickej hospodárnosti budov a projekt protipožiarneho zabezpečenia stavby. Stavebný objekt SO 15 je 100-percentne identický s PD vyhotovenou spoločnosťou Stavoprojekt s.r.o.. PD ďalších stavebných objektov a Rozpočet celkových nákladov stavby vypracovaných spoločnosťou RAHAR s.r.o má stupeň identity (podľa objektov resp. profesií prináležiacich k stavebným objektom 30,40,65 a 70 %). Pri stavebných objektoch SO 01, SO 05, SO 07, SO 08, SO 12, SO 13, SO 14 (okrem dielu vykurovanie), Sprievodných správach (A), súhrnných technických správach (B) koordinačných situáciách stavby (D) je stupeň identity veľmi vysoký (85,95,97,99 %) s PD vyhotovenou spoločnosťou Stavoprojekt s.r.o.. Iba pri objekte SO 02- Mostová váha nebola zistená žiadna identita s PD vyhotovenou spoločnosťou Stavoprojekt s.r.o..

V ďalšom, vychádzajúc z obsahu znaleckého posudku č. 1-2017 vypracovaného B. C. D. E. vymedzil odhadovanú zhodu medzi jednotlivými časťami PD, pri porovnaní PD spoločnosti Stavoprojekt s.r.o. a RAHAR s.r.o..

Podľa súdu prvej inštancie z doplnku č.1 k znaleckému posudku ďalej vyplynulo, že autentická časť projektovej dokumentácie vypracovanej spoločnosťou RAHAR s.r.o. bola odhadnutá na 7 až 10 %, pričom znalec tiež uviedol, že za autentickú časť projektovej dokumentácie pre realizáciu stavby „Sobrance zariadenie na zhodnotenie BRO - Kompostáreň“ vypracovanú spoločnosťou RAHAR s.r.o. možno považovať len tú časť, ktorá vznikla ako výsledok tvorivej činnosti a samostatnej činnosti tejto spoločnosti a za autentickú časť projektovej dokumentácie nie je možné považovať činnosť spoločnosti RAHAR, ktorá vznikla obkreslením, skopírovaním, resp. odpísaním už existujúcej projektovej dokumentácie od spoločnosti Stavoprojekt, s.r.o. Prešov. Dohodnutá cena za vypracovanie projektovej dokumentácie pre realizáciu stavby „Sobrance zariadenie na zhodnotenie BRO- Kompostáreň“ mala predstavovať v zmysle zmluvy o dielo 39.150,- eur s DPH. Vychádzajúc z uvedeného, autentická časť projektovej dokumentácie vypracovanej spoločnosťou RAHAR s.r.o. má hodnotu 2.740,50 eur až 3.915,- eur s DPH. Teda najnižšou hodnotnou 10 % PD vypracovanej spoločnosťou RAHAR s.r.o je 2.192,40 eur (2.740,50 - 20 % DPH (548,1)). V konaní bolo podľa súdu nesporné, že na vypracovanie PD spoločnosti RAHAR s.r.o. bola použitá PD spoločnosti Stavoprojekt s.r.o. Znalec v doplnku č.1 k znaleckému posudku uviedol, že neautentická časť PD nemala byť vyúčtovaná, kde toto vyúčtovanie je nenáležité aj preto, že existujúce dielo bolo použité bez súhlasu autora pôvodného diela. Logickým výkladom toho tvrdenia znalca je, že aj neautentická časť PD má svoju hodnotu, ktorá hodnota však podľa znalca nemala byť vyúčtovaná. V tejto súvislosti súd uviedol, že predložený doplnok znaleckého posudku (ani samotný znalecký posudok) nikde nehovorí o tom, že znalcom označená neautentická časť posudku nemá žiadnu hodnotu resp. výkony, ktoré viedli k vypracovaniu „neautentickej časti“ PD spoločnosti RAHAR nemajú žiadnu hodnotu resp. hodnota PD v takejto situácii je nižšia ako hodnota autentickej PD.

Súd prvej inštancie následne zdôraznil, že v predmetnom spore musí stanoviť výšku bezdôvodného obohatenia, ktoré spočíva vo výkonoch (ich hodnote), ktoré viedli k vypracovaniu PD. Súd v tejto súvislosti uviedol, že práve hodnota týchto výkonov je premietnutá v cene PD, teda ak hovoríme o hodnote výkonov, ktoré viedli k vypracovaniu PD, tak či tak hovoríme o cene, hodnote, samotnej PD. Žalovanému bola predložená kompletná PD, nielen jej autentická časť, a len ako celok má PD svoj význam a hodnotu, a preto nie je možné v danom prípade pri stanovení výšky bezdôvodného obohatenia rozlišovať autentickú a neautentickú časť PD, ale je treba prihliadať na hodnotu všetkých výkonov, ktoré boli nevyhnutné na to, aby bola žalovanému predložená PD ako celok, so všetkými jej časťami, či už autentickými, alebo časťami, ktoré boli použité z inej PD. Napokon súd prvej inštancie vyslovil názor, že projektant zodpovedá za projektovú dokumentáciu ako celok a aj keď použije do svojej PD časti inej PD, musí vykonať všetky úkony tak, aby bola výsledná PD spôsobilá na realizáciu stavby.

Pri určení výšky bezdôvodného obohatenia tak súd prvej inštancie vychádzal z toho, že ak znalec určil najnižšiu cenu (hodnotu) 10 % časti PD spoločnosti RAHAR na sumu 2.192,40 eur, tak potom najnižšia hodnota celej takejto PD (výkonov potrebných na jej vypracovanie), t.j. 100 % činí 21.924,- eur. (10 x 2.192,40 eur).

Súčasne k námietke žalovaného, že znalecký posudok mal byť vypracovaný znalcom z odboru Ekonomie a manažment, odvetvie účtovníctvo a daňovníctvo súd uviedol, že v oblasti ekonomie a manažmentu je vecná príslušnosť znalca pre vykonanie znaleckého úkonu <<https://www.eii.sk/index.php/na-co-znalca>> obsahovo vymedzená od 1.8.2018 vo vyhláske Ministerstva spravodlivosti SR č. 228/2018 Z. z. (predtým v inštrukcii Ministerstva spravodlivosti SR č. 7/2009 z 25.3.2009), pričom obsahom odboru 370000 stavebníctvo odvetvie 370800 projektovanie v stavebníctve, je zamerané na posudzovanie projektovej dokumentácie z hľadiska obsahu, úplnosti dodržania príslušných stavebných predpisov, technických noriem alebo iných obdobných technických špecifikácií, ceny projektovej dokumentácie a inžinierskych činností. Vzhľadom na uvedené je súd toho názoru, že predložený znalecký posudok, ktorý bol podkladom pre rozhodnutie súdu vypracoval znalec zo správneho odboru a odvetvia.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného, súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 21.924,- eur a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

9. O náhrade trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1, 2 a § 262 CSP tak, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100% s tým, že o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku, vychádzajúc zo skutočnosti, že v danom prípade rozhodnutie o výške plnenia záviselo jednak od znaleckého posudku ako aj od úvahy súdu, pričom žalobca bol úspešný v konaní čo do nároku, preto súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanému vo výške 100%, avšak z priznanej sumy, pretože

nemožno žalobcu ad absurdum zaťažiť procesnou zodpovednosťou za predvídanie výsledku na základe úvahy súdu alebo znaleckej činnosti.

10. Proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie podali včas odvolanie žalobca i žalovaný. Žalobca podal odvolanie proti výroku II. rozsudku z odvolacích dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. b), d), f), g) a h) CSP. Navrhol rozsudok zmeniť a žalobe vyhovieť aj v prevyšujúcej časti uplatneného nároku, ktorý súd prvej inštancie zamietol.

Žalovaný podal odvolanie proti výrokom I. a III. z odvolacích dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. Navrhol rozsudok zmeniť a žalobu zamietnuť.

11. Žalobca v odvolaní uviedol, že súd prvej inštancie pri určovaní výšky bezdôvodného obohatenia z neznámych dôvodov vychádzal výlučne z hodnoty projektovej dokumentácie stanovenej v Doplnku č. 1 k Znaleckému posudku č. 1-2017 vypracovanom B. C. D., E., ktorý súdu predložil žalovaný, t. j. zo sumy 2.740,50 eur, resp. zo sumy 2.192,40 eur bez DPH s tým, že podľa názoru súdu ak znalec určil najnižšiu cenu (hodnotu) 10 % časti projektovej dokumentácie spoločnosti RAHAR na sumu 2.192,40 eur, tak potom najnižšia hodnota celej takejto projektovej dokumentácie (výkonov potrebných na jej vypracovanie), t. j. 100 % činí 21.924,- eur (10 x 2.192,40 eur). Súd teda pri určovaní výšky bezdôvodného obohatenia vôbec nevzal do úvahy žalobcom predložené Odborné vyjadrenie č. 09/2022 zo dňa 30.09.2022 vypracované spoločnosťou JEGON s.r.o. vo veci stanovenia skutočnej výšky bezdôvodného obohatenia, v ktorom bola stanovená obvyklá výška odplaty za vypracovanie zlúčenej projektovej dokumentácie dokončenej v roku 2011 pre stavbu „Sobrance – Zariadenie na zhodnotenie BRO – Kompostáreň“ na sumu 47.111,76 eur s DPH.

Mal za to, že vyššie uvedené závery súdu prvej inštancie absolútne nevyplývajú z uznesenia odvolacieho súdu sp. zn. 2Cob/11/2020 zo dňa 17.09.2020, t. j. v žiadnom prípade nemôže obstať argument súdu prvej inštancie, že uvedený dôkaz nebol vykonaný z dôvodu, že odvolací súd neakceptoval z hľadiska určenia výšky bezdôvodného obohatenia odborné vyjadrenia predložené pred vydaním uznesenia odvolacieho súdu sp. zn. 2Cob/11/2020 zo dňa 17.09.2020, nakoľko v čase rozhodovania odvolacieho súdu boli obsahom spisu úplne iné odborné vyjadrenia. Odborné vyjadrenie č. 09/2022 spoločnosti JEGON s.r.o. bolo vyhotovené až dňa 30.09.2022 a následne predložené súdu dňa 03.10.2022, t. j. až po rozhodnutí odvolacieho súdu, a teda toto odborné vyjadrenie nebolo predmetom posúdenia a rozhodovania odvolacím súdom. Okrem toho Krajský súd v Košiciach v rámci predmetného uznesenia zo dňa 17.09.2020 uložil len povinnosť nanovo skúmať výšku bezdôvodného obohatenia. Odvolací súd na žiadnom mieste svojho rozhodnutia neuviedol, že dokazovanie vykonané v rámci dovtedajšieho prvostupňového konania nebolo z hľadiska určenia výšky bezdôvodného obohatenia postačujúce z dôvodu, že boli predkladané „len“ odborné vyjadrenia a že podkladom pre rozhodnutie vo veci, t. j. že na určenie skutočnej výšky bezdôvodného obohatenia je potrebný znalecký posudok tak, ako to absolútne nesprávne interpretuje súd prvej

inštancie v napadnutom rozsudku, čím došlo okrem iného k naplneniu odvolacieho dôvodu podľa § 365 písm. e) a § 365 písm. b) Civilného sporového poriadku.

Súčasne žalobca uviedol, že súd taktiež nevykonal, resp. ani nerozhodol o tom, či vykoná dôkaz ním navrhnutý – súkromný znalecký posudok podľa § 209 CSP na určenie výšky bezdôvodného obohatenia, resp. určenie obvyklej výšky ceny za vypracovanie zlúčenej projektovej dokumentácie pre stavbu „Zariadenie na zhodnotenie BRO – Kompostáreň“, o vypracovanie ktorého požiadal na základe výzvy súdu prvej inštancie Ústav súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline. Podľa žalobcu súd prvej inštancie tak namiesto toho, aby vyhovel jeho odôvodnenej a opodstatnenej žiadosti o predĺženie lehoty na predloženie znaleckého posudku a následne vykonal tento navrhovaný dôkaz, aby zabezpečil spoľahlivé a spravodlivé rozhodnutie veci, postupoval podľa sudcovskej voľnej úvahy a dôkaz navrhnutý žalobcom nevykonal, v dôsledku čoho došlo k naplneniu odvolacieho dôvodu podľa § 365 písm. e) Civilného sporového poriadku „súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností“ a § 365 písm. b) Civilného sporového poriadku „súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces“.

Zároveň žalobca navrhol, aby odvolací súd v rámci odvolacieho konania doplnil dokazovanie v súlade s § 384 ods. 2 Civilného sporového poriadku v spojení s § 366 písm. d) Civilného sporového poriadku a vykonal dôkaz – súkromný znalecký posudok znaleckého ústavu: Ústav súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline vo veci určenia skutočnej výšky bezdôvodného obohatenia, t. j. obvyklej výšky ceny za vypracovanie zlúčenej projektovej dokumentácie pre stavbu „Zariadenie na zhodnotenie BRO –

Kompostáreň“, ktorý bude odvolaciemu súdu zo strany žalobcu predložený v súlade s § 209 Civilného sporového poriadku.

11.1. Vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu žalovaný prezentoval názor, že obdobie deviatich rokov (od podania pôvodnej žaloby do vyhlásenia 3. rozsudku okresného súdu) je postačujúcim časovým priestorom na vykonanie dokazovania a predloženie dôkazov zo strany sporových strán. Žalovaný poukázal na to, že odvolací súd rozhodol vo veci odvolania tak žalobcu, ako aj žalovaného proti rozsudku OS Michalovce zo dňa 10.09.2019 svojím uznesením č.k. 2Cob/11/2020-544 zo dňa 17.09.2020. Zo strany žalobcu ako dôkaz bolo predložené (na OS Michalovce dňa 30.09.2022) odborné vyjadrenie č. 9/2022 zo dňa 30.09.2022 vypracované spoločnosťou JEGON s.r.o., ktorého odbornú stránku a presvedčivosť spochybnil žalovaný svojím písomným podaním pre súd prvej inštancie zo dňa 06.03.2023, kde konštatoval, že obch. spol. JEGON s.r.o. na posudzovanie odborného vyjadrenia použila nesprávny sadzobník UNIQA pre r. 2016 napriek tomu, že posudzovala projekty z r. 2007. V tomto smere žalovaný zotrval na tomto svojom stanovisku v celom rozsahu, ako aj na výhradách k odbornému vyjadreniu obch. spol. JEGON s.r.o..

Taktiež žalovaný poukázal na to, že súd prvej inštancie po vrátení veci na nové prejednanie a rozhodnutie (uznesenie KS KE zo dňa 17.09.2020), podľa tvrdenia žalobcu, viackrát súhlasil s predĺžením lehoty na zabezpečenie vypracovania súkromného znal. posudku žalobcom Ústavom súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline. Zdôraznil, že žalobcom predkladaný návrh na doplnenie, resp. vykonanie dokazovania v rámci odvolacieho konania predložením vyhotoviť sa majúceho súkromného znaleckého posudku, ktorý žalobca nemá k dispozícii ani v čase určenom na podanie odvolania nie je možné považovať za novotu v odvolacom konaní a z tohto dôvodu žalovaný navrhuje, aby odvolací súd dôkaz navrhovaný žalobcom v rámci odvolacieho konania nevykonával.

11.2. Žalobca v odvolacej replike v podstatnom zotrval na vyjadreniach učinенých v odvolaní, resp. v priebehu konania.

12. Žalovaný v odvolaní predovšetkým poukázal na skutočnosť, ktorá vyplynula z výsledkov vykonaného dokazovania, že súd prvej inštancie výšku bezdôvodného obohatenia nestanovil správne napriek tomu, že pri svojom rozhodnutí vychádzal zo znaleckého posudku a doplnku č. 1 ku znal. posudku vyhotovených B. C. D., E., znalcom z odboru stavebníctva, ktorý podrobne špecifikoval rozsah zhody projektovej dokumentácie zabezpečenej žalobcom, resp. jeho predchodcom s projektovou dokumentáciou vypracovanou obch. spoločnosťou Stavoprojekt s.r.o. a túto zhodu určil na 90 % až 93 % (plagiát), a teda autenticnosť určil na min. 7 % a max. 10 %. V súvislosti s tým znalec dospel aj k hodnote projektovej dokumentácie vyhotovenej obch. spoločnosťou RAHAR na sumu 2.192,40 eur, resp. najvyššej hodnote vo výške 3.915,- eur. Súd prvej inštancie sa s touto skutočnosťou podrobne vysporiadal, čo vyplýva z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie (ods. 167. až 169.). S ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti je žalovaný toho názoru, že súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k nesprávnej výške špecifikácie bezdôvodného obohatenia, ak priznal žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 21.924,- eur. Žalovaný poukázal na to, že v priebehu konania bolo preukázané, že „výsledok práce žalobcu“ zo strany žalovaného nebol použitý ani k uplatneniu nárokov na poskytnutie finančných prostriedkov na základe žiadosti zo dňa 11.11.2011 (ods. 26. odôvodnenia), ani na podanie žiadosti na vydanie stavebného povolenia (ods.28. odôvodnenia). Na túto skutočnosť, podľa názoru žalovaného, súd prvej inštancie neprihliadal pri svojom rozhodnutí.

Taktiež žalovaný zotrval na svojom názore prezentovanom v priebehu celého súdneho konania, že pôvodný žalobca RAHAR s.r.o. si uplatňoval svoje nároky voči žalovanému z titulu zaplataenia ceny za zhotovenie diela, na ktorú podľa jeho názoru mu vznikol nárok na základe plnenia podľa Zmluvy o dielo č. 11/2008/C zo dňa 10.08.2008. Táto pohľadávka bola predmetom postúpenia na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 21.12.2015 uzavretou medzi pôvodným žalobcom – RAHAR s.r.o. a súčasným žalobcom – EUROFORMA s.r.o.. Až v priebehu konania, s ohľadom na obranu žalovaného a aj vyslovený právny názor odvolacieho súdu a následne doplnené dokazovanie, dospel súd prvej inštancie k záveru, že sa nejedná o nároky zo zmluvy o dielo, ale z titulu bezdôvodného obohatenia, teda sa jednalo o postúpenie neexistujúceho záväzku. Z tohto dôvodu je žalovaný toho názoru, že žalobca nie je v tomto súdnom spore aktívne legitimovaný. Nakoniec uviedol, že súd prvej inštancie sa nesprávne vysporiadal aj s otázkou posúdenia konania pôvodného žalobcu – RAHAR s.r.o. a jeho rozpor so zásadami poctivého obchodného styku (ods. 159. odôvodnenia).

12.1. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného z hľadiska výšky sumy priznanej súdom uviedol, že ako vyplýva zo zrušujúceho uznesenia Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2Cob/11/2020 zo dňa 17.09.2020, odvolací súd v časti tohto uznesenia uložil prvoinštančnému súdu, aby vo veci znovu konal a rozhodol a aby skúmal už iba výšku nároku, nakoľko samotný základ nároku mal odvolací súd za preukázaný. Má za to, že v tomto procesnom štádiu nebolo zo strany súdu prvej inštancie možné skúmať ďalšie skutočnosti nad rámec otázky týkajúcej sa stanovenia výšky bezdôvodného obohatenia, napr. otázku autenticity projektovej dokumentácie, t. j. skutočnosti týkajúcej sa použitia predchádzajúcej projektovej dokumentácie zhotoviteľom, spoločnosťou RAHAR s.r.o., so súhlasom žalovaného, alebo skutočnosť, že projektová dokumentácia mala byť údajne „okopírovaná“, resp. na jej vyhotovenie mal zhotoviteľ podľa tvrdení žalovaného vynaložiť menšie úsilie, než by vynaložil v prípade, ak by so súhlasom žalovaného nepoužil staršiu projektovú dokumentáciu vyhotovenú spoločnosťou Stavoprojekt, s.r.o., atď. Žalobca je toho názoru, že ide o ustálené skutkové otázky, t. j. o nesporné skutočnosti, a preto v tomto rozsahu, rešpektujúc aj názor odvolacieho súdu, nemôžu byť v žiadnom prípade predmetom ďalšieho dokazovania.

Zároveň sa v tejto súvislosti stotožnil aj s posúdením a právnym názorom súdu prvej inštancie vyjadreným v bode 169. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, že žalovanému bola predložená kompletná projektová dokumentácia a len ako celok má projektová dokumentácia svoj význam a hodnotu, a preto nie je možné v danom prípade pri stanovení výšky bezdôvodného obohatenia rozlišovať autentickú a neautentickú časť projektovej dokumentácie, ale je treba prihliadať na hodnotu všetkých výkonov, ktoré boli nevyhnutné na to, aby bola žalovanému predložená projektová dokumentácia ako celok, so všetkými jej časťami, či už autentickými, alebo časťami, ktoré boli použité z inej projektovej dokumentácie.

Žalobca tiež uviedol, že procesná obrana žalovaného týkajúca sa nedostatku aktívnej legitímácie a nesprávneho právneho posúdenia na strane žalobcu nie je vôbec relevantná z dôvodu, že civilné sporové konanie je ovládané zásadou iura novit curia (práva pozná súd). Strany sporu nie sú povinné uplatnený nárok ani obranu proti nemu právne kvalifikovať, pretože právna kvalifikácia veci je vecou súdu. Musia ale uviesť rozhodné skutočnosti, ktoré umožnia súdu, aby uplatnený nárok alebo obranu proti nemu právne kvalifikoval. Súd tak skúma, či tvrdené skutočnosti možno podriadiť pod hypotézu niektorej právnej normy tak, aby z dispozície tejto právnej normy bolo možné vyvodiť plnenie, prípadne určiť, či tu žalobcom požadovaný právny vzťah alebo právo je alebo nie je alebo potvrdiť také skutočnosti, ktoré bránia tomu, aby bolo žalobe vyhovené. Ak strana sporu uvedie rozhodujúce skutočnosti, z ktorých vyvodzuje ňou tvrdený nárok alebo obranu proti nemu, ale s týmito skutočnosťami spája nesprávne právne následky, nie je súd viazaný právnym názorom sporovej strany a je povinný posúdiť vec podľa tých právnych noriem, ktoré na tvrdený a súdom zistený skutkový stav dopadajú. Súd teda nie je viazaný právnou kvalifikáciou, ale len skutkovým vymedzením v žalobe a musí si vyriešiť aj prípadnú konkurenciu (súbehu) právnych nárokov a spomedzi viacerých vybrať správnu právnu normu. (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 22.09.2010, sp. zn. 5Cdo/196/2009, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 29.11.2018 sp. zn. 7Cdo/25/2018). Okrem toho v tejto súvislosti opätovne žalovaný poukázal na to, že dané skutočnosti už boli vyriešené Krajským súdom v Košiciach v rámci uznesenia sp. zn. 2Cob/11/2020 zo dňa 17.09.2020 a opakovane zdôraznil, že odvolací súd v časti zrušujúceho uznesenia uložil prvoinštančnému súdu, aby vo veci znovu konal a rozhodol a aby skúmal už iba výšku nároku, nakoľko samotný základ nároku mal odvolací súd za preukázaný, v dôsledku čoho ani v tejto časti odvolania žalovaným uvádzané skutočnosti nie sú pre určenie výšky bezdôvodného obohatenia nijako relevantné.

13. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací prejednal odvolanie žalobcu a žalovaného, ktoré boli podané v zákonnej lehote, oprávnenými osobami, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania, pretože nejde o také odvolanie proti rozhodnutiu, na prejednanie ktorého je potrebné nariadiť odvolacie pojednávanie podľa § 385 ods. 1 CSP. Odvolanie prejednal podľa § 379 až § 385 CSP, z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), e), f), g) a h) CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu proti výroku II. napadnutého rozsudku a odvolanie žalovaného proti výroku I. a III. napadnutého rozsudku nie je dôvodné.

14. V prvom rade sa odvolací súd zaoberal otázkou, či dôvody uvádzané odvolateľmi sú prípustnými dôvodmi pre podanie odvolania v zmysle § 365 ods. 1 CSP. Odvolatelia ako odvolací dôvod uvádzali dôvod uvedený v § 365 ods. 1 písm. b), t. j., že mu súd nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, písm. d), t. j. že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie

vo veci; písm. e), t.j., že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, písm. f), t.j. že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; písm. g), t.j., že zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, písm. h), t.j., že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Ide o prípustné odvolacie dôvody, preto odvolací súd odvolanie meritórne prejednal.

15. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP, je daný vtedy, ak je na strane súdu taký závažný procesný postup, ktorým sa strane znemožní realizácia tých jej procesných práv, ktoré jej CSP priznáva, a to v takej miere, že dôjde k porušeniu práva na spravodlivý proces. Základné právo na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR zaručuje, že každý sa môže domáhať zákonom stanoveným spôsobom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky. Článok 48 ods. 2 Ústavy SR zakotvuje právo každého, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prieťahov, v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Zmyslom práva na súdnu ochranu je umožniť každému prístup k súdu a tomu zodpovedajúcu povinnosť súdu vo veci konať. Ak fyzická, či právnická osoba splní predpoklady ustanovené zákonom, súd jej musí umožniť stať sa stranou sporu so všetkými tomu zodpovedajúcimi právami, ale aj povinnosťami, ktoré z jej postavenia v konaní (žalobca, či žalovaný) vyplývajú. (Nález Ústavného súdu II.ÚS 14/2001, II.ÚS 132/02, III.ÚS 171/2006). Podľa článku 6/ CSP ods. 1 strany sporu majú v konaní rovné postavenie spočívajúce v rovnakej miere možnosti uplatňovať prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem prípadu, ak povaha prejednávanej veci vyžaduje zvýšenú ochranu strany sporu s cieľom vyvažovať prirodzene nerovnovážne postavenie strán sporu. Ustálená judikatúra ESLP opakovane poukazuje na tzv. princíp rovnosti zbraní (spravodlivé súdne konania), t.j. aby každej procesnej strane bola daná primeraná možnosť predniesť svoju záležitosť za podmienok, ktoré ju nestavajú do podstatne nevýhodnejšej pozície ako protistranu. Spravodlivé súdne konanie zahŕňa aj možnosť procesných strán predložiť všetky dôkazy potrebné na to, aby v konaní uspeli, právo vyjadriť sa k predloženým dôkazom a právo zúčastniť sa pojednávania a ako opakovane judikoval Ústavný súd SR, že súčasťou základného práva na spravodlivý proces je aj právo strany sporu na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré dáva zrozumiteľne odpoveď na všetky skutkové a právne otázky súvisiace s predmetom sporu.

16. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. d) CSP, odvolací súd uvádza, že inou vadou sa rozumie také porušenie procesných predpisov, ktoré mohlo mať vplyv na výrok napadnutého rozhodnutia. Ide predovšetkým o porušenie procesných práv účastníka, ktoré nemožno podradiť pod § 365 ods. 1 písm. a), b), c) CSP, ale ich dôsledok sa mohol (nemusel) prejavíť vo výsledku konania formulovanom vo výroku súdneho rozhodnutia vo veci samej.

17. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. e) CSP, predstavuje situáciu, keď súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Ide o vadu skutkovú, keď strana navrhla dôkaz, ktorý je potrebný na zistenie rozhodujúcich skutočností, ale súd prvej inštancie takýto dôkaz nevykonal. Vyhodnotenie potenciálnej relevancie navrhovaného dôkazu, ako aj prípustnosti jeho vykonania je úlohou a doménou súdu.

18. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP, je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke, a ktoré nemali v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 CSP, a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy len skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplynuli ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán alebo ktoré vyšli inak najavo z hľadiska závažnosti (dôležitosti) zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ustanovení CSP o vykonávaní dokazovania.

19. Stav predpokladaný hypotézou normy vyjadrenej v § 365 ods. 1 písm. g) CSP, je potrebné vnímať ako stav, keď je možné doteraz zistený skutkový stav (skutkový základ neprávoplatného rozhodnutia)

aktivitou strany sporu viac priblížiť „pravde“, čím sa rozhodnutie vo veci samej môže vo väčšej miere priblížiť ideálu spravodlivého rozhodnutia. Prípustnosť tohto odvolacieho dôvodu je potrebné vnímať v spojitosti s § 366 písm. d), z ktorého vyplýva, že novoty môže odvolateľ použiť v tomto prípade len vtedy, ak ich v konaní pred súdom prvej inštancie nemohol použiť bez vlastnej viny.

20. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP, je daný vtedy, ak súd vec nesprávne právne posúdil. Právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, teda vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie). O mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť, alebo aplikoval správny právny predpis, ale nesprávne ho vyložil, prípadne ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podriadenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach strán sporu). Použitie správneho ustanovenia ale neznamená iba opísanie jeho dikcie, ale jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo - povedané inak - posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ustanovení zákona súd vychádzal.

21. Rozsudok odvolacieho súdu bol v zmysle § 378 ods. 1 CSP a § 219 ods. 1 CSP odvolacím súdom verejne vyhlásený, čo bolo podľa § 219 ods. 3 CSP oznámené na úradnej tabuli a webovej stránke krajského súdu.

22. V odvolacom konaní odvolací súd posúdil relevantnosť žalobcom a žalovaným tvrdených odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, preskúmal, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, vychádzajúc z ustáleného právneho názoru, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument uvedený v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní.

22. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie v rozsahu dostatočnom pre rozhodnutie zistil skutkový stav a jeho rozhodnutie je vo výroku vecne správne, riadiac sa právnym názorom vysloveným v 1. aj 2. rozhodnutí odvolacieho súdu. Odvolací súd si osvojil presvedčivé, výstižné a rozumne zdôvodnené rozhodnutie súdu prvej inštancie, na ktoré v podstatnom odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP), pričom odvolacie dôvody tvrdené žalobcom i žalovaným v odvolaní, z hľadiska rozhodnutia odvolacieho súdu, nepovažuje za naplnené.

23. Na doplnenie a zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia, k odvolaniu žalobcu, odvolací súd uvádza:

23.1. Žalobca v odvolaní považoval za pochybenie súdu prvej inštancie to, že pri určovaní výšky bezdôvodného obohatenia nevzal do úvahy ním predložené Odborné vyjadrenie č. 09/2022 zo dňa 30.09.2022 vypracované spoločnosťou JEGON s.r.o., ale vychádzal výlučne z hodnoty projektovej dokumentácie stanovenej v Doplnku č. 1 k Znaleckému posudku č. 1-2017 vypracovanom B. C. D., E., ktorý súdu predložil žalovaný a zároveň, že v tomto smere súd prvej inštancie nerešpektoval závery 2. rozhodnutia odvolacieho súdu. Uvedené malo mať za následok naplnenie odvolacích dôvodov vymedzených v § 365 ods. 1 písm. b) a e) CSP. K naplneniu týchto odvolacích dôvodov malo dôjsť i v dôsledku toho, že súd prvej inštancie nevykonal, resp. ani nerozhodol o tom, či vykoná dôkaz ním navrhnutý a síce súkromným znaleckým posudkom.

23.1.1. K uvedeným námietkam žalobcu odvolací súd najskôr všeobecne uvádza, že pre pojednávanie v sporovom konaní je charakteristické, že jeho priebeh je do značnej miery ovplyvnený princípom koncentrácie konania. To platí nielen pre zákonnú koncentráciu konania podľa § 154 CSP, ktorá generálne limituje uplatňovanie prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany, ale aj pre sudcovskú koncentráciu konania podľa § 153 a § 167 ods. 3 a 4 CSP. Odhliadnuc od týchto ustanovení upravuje Civilný sporový poriadok v § 181 ods. 4 osobitné pravidlá pre sudcovskú koncentráciu konania, ktorá sa aplikuje na pojednávaní. Ak strany alebo ich zástupcovia nie sú schopní predniesť relevantné skutkové tvrdenia, prípadne označiť alebo predložiť dôkazy na ich preukázanie, môže im súd určiť lehotu na dodatočné splnenie tejto povinnosti. Lehotu vymedzí spravidla v uznesení, ktorým pojednávanie odročí a môže ju aj primerane predĺžiť (§ 118 ods. 2 CSP).

23.1.2. Či súd v konkrétnom prípade umožní stranám dodatočné prednesenie skutkových tvrdení a označenie alebo predloženie dôkazov, bude vždy determinované okolnosťami ad hoc. Rozhodujúce je nielen správanie sa sporových strán a ich zástupcov, ale aj samotný predmet sporu, povaha uplatneného nároku, subjektívne a objektívne dôvody nesplnenia povinností včas a pod. Súd však musí mať vždy na zreteli skutočnosť, že primárnym účelom jeho činnosti je efektívny výkon spravodlivosti za podmienok vymedzených zákonom. Odmietnutie udelenia dodatočnej lehoty preto nesmie byť prejavom justičnej svojvôle a musí byť procesne opodstatnené, s čím sa súd vysporiada v odôvodnení rozhodnutia vo veci samej (§ 153 ods. 3 CSP).

23.1.3. Zároveň je potrebné zdôrazniť, že v zmysle § 153 ods. 2 CSP nemusí súd v rámci sudcovskej koncentrácie konania prihliadnuť na prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu. Za daných okolností je rozhodujúcim kritériom prevencia zbytočných prieťahov a hospodárnosť sporového konania, ktoré má striktné kontradiktórny charakter, pri zachovaní princípu individuálnej zodpovednosti strán za konečný procesný výsledok. Prostriedky procesnej obrany a procesného útoku nie sú vo všeobecnosti uplatnené včas za predpokladu, že ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania.

23.1.4. Rovnako, vzhľadom na žalobcom tvrdené nevykonanie dôkazu, je potrebné zdôrazniť, že CSP vychádza zo zásady voľného hodnotenia dôkazov (§ 191 ods. 1 CSP), ktorá vyplýva z ústavného princípu nezávislosti súdov. Uvedené neznamena, že súd nie je viazaný ústavnými princípmi predvídateľnosti a zákonnosti rozhodnutia. Platí preto najmä, že súd je povinný v odôvodnení rozhodnutia (§ § 220 ods. 2 CSP) uviesť aj to, z ktorých dôkazov vychádzal, ako ich vyhodnotil, prípadne prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku dostatočne presvedčivo a výstižne uviedol skutkové i právne dôvody, ktoré ho viedli k danému rozhodnutiu. Uvedené odôvodnenie podľa názoru odvolacieho súdu možno jednoznačne považovať za dostatočné a to najmä v situácii, keď súd prvej inštancie mal podľa svojho názoru z vykonaného dokazovania za ustálené rozhodné skutočnosti. Takýto myšlienkový proces sudcu v danej veci zodpovedá ustanoveniu § 191 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy. Samotná skutočnosť, že strana sporu nesúhlasí s takýmto postupom súdu spočívajúcim v hodnotení dôkazu, nie je dostatočným dôvodom pre naplnenie daného odvolacieho dôvodu.

23.1.5. Z hľadiska námietok žalobcu uvedených v odvolaní, odvolací súd akcentuje predovšetkým na tú skutočnosť, že žalobca už v podaní zo dňa 13.02.2023 oznámil súdu prvej inštancie, že predbežný termín vyhotovenia predmetného súkromného znaleckého posudku oznámi v lehote do 28.02.2023. Odvolací súd konštatuje, že súkromný znalecký posudok nebol súdu prvej inštancie napriek opakovaným urgenciám a predlžovaniu lehôt na jeho predloženie, súdu prvej inštancie doručený ani k dátumu 10.06.2024 kedy súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom rozhodol a nebol predložený ani odvolaciemu súdu v rámci odvolacieho konania. Ak teda predmetný dôkaz nebol súdu prvej inštancie predložený, nemohol ho ani vykonať, resp. procesne súladným spôsobom jeho vykonanie nepripustiť a rovnako z toho istého dôvodu nemohol ani odvolací súd doplniť dokazovanie vykonaním tohto dôkazu podľa § 384 ods. 2 CSP.

23.1.6. Súčasne odvolací súd z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie zistil, že tento sa procesne súladným spôsobom v intenciách § 153 ods. 3 CSP a § 191 ods. 1 CSP vysporiadal so skutočnosťou prečo na dané prostriedky procesného útoku neprihliadol, resp. tieto dôkazy nevykonal a to v bodoch 84. a 85. odôvodnenia, pričom tento postup je naviazaný na dostatočne zistený skutkový stav potrebný pre právny záver, ktorý súd prvej inštancie následne vyvodil.

23.1.7. K namietanému nerešpektovaniu právneho názoru odvolacieho súdu je potrebné uviesť, že toto tvrdenie odvolateľa nie je pravdivé. Ako to v odvolaní konštatuje i sám žalobca, odvolací súd vo svojom 2. rozhodnutí okrem iného, uložil súdu prvej inštancie doplniť dokazovanie ohľadne skutočnej výšky bezdôvodného obohatenia, čo súd prvej inštancie i učinil. Po vrátení veci na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie plne rešpektoval právny názor vyslovený odvolacím súdom, pri zisťovaní skutkového stavu a právnom hodnotení vychádzal len z dôkazov navrhnutých stranami sporu, pričom uplatňujúc sudcovskú koncentráciu konania ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania zamietol a

túto skutočnosť v odôvodnení rozhodnutia riadne zdôvodnil vychádzajúc z relevancie dokazovania pre rozhodnutie vo veci.

23.1.8. Súd prvej inštancie pri stanovení výšky bezdôvodného obohatenia vychádzal zo znaleckého posudku a jeho Doplnku č. 1 znalca B. C. D. E.. V tomto smere odvolací súd všeobecne poukazuje na skutočnosť, že súd síce nemôže hodnotiť správnosť odborných záverov vyjadrených znalcom, avšak môže výsledky jeho dokazovania hodnotiť voľne, t. j. vo vzťahu k skutkovým okolnostiam, ktoré vyplynuli z iných dôkazov. V tomto smere je podstatné hodnotenie odborného vyjadrenia súdom z hľadiska materiálneho kritéria, t. j. či obsahuje logickú analýzu skutočností, z ktorých znalec vychádza, ktoré zistil z vlastného vyšetrovania a z rozboru skutočností v súdnom spise, či obsahuje len opis skutkového stavu, či analyzuje všetky skutočnosti, ktoré majú byť hodnotené alebo či vyberá len tie, ktoré podporujú jeho závery, či nález obsahuje špecifikáciu metódy, ktorú pri spracovaní odborného vyjadrenia, či znaleckého posudku použil. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie pri hodnotení daného znaleckého posudku z týchto zásad vychádzal a dostatočne zrozumiteľne a výstižne ich premietol do bodov 160. až 172. odôvodnenia napadnutého rozsudku.

23.1.9. Vychádzajúc z vyššie uvedeného tak odvolací súd dospel k záveru, že postup súdu prvej inštancie bol správny, neznemožňujúci realizáciu práv žalobcu ako strany sporu, preto ani nedošlo k naplneniu žalobcom tvrdených odvolacích dôvodov v zmysle § 365 ods. 1 písm. b), d) a e) CSP ako väd konania.

23.2. Odvolací súd nezistil ani naplnenie odvolacích dôvodov spočívajúcich v nesprávne zistenom skutkovom stave a nesprávnom právnom posúdení. Súd prvej inštancie sa s tvrdeniami žalobcu v odvolaní riadne vypořiadal a dospel k správnym skutkovým zisteniam. Strohosť tejto konštatácie odvolacím súdom je daná aj tým, že žalobca ako odvolateľ síce formálne v odvolaní citoval v § 365 ods. 1 písm. f), g) a h) CSP uvedené dôvody, ale bez toho, aby ich identifikoval, t. j. uviedol v akom konkrétnom pochybení (vade, skutočnosti) vidí naplnenie daného odvolacieho dôvodu.

24. Na doplnenie a zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia, k odvolaniu žalovaného, odvolací súd uvádza:

24.1. Žalovaný ako odvolacie dôvody uviedol, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolací súd však konštatuje, že z odôvodnenia rozhodnutia sú zrejmé všetky pre rozhodnutie podstatné skutočnosti objasňujúce skutkový a právny základ rozhodnutia s tým, že odvolací súd má súčasne za to, že súd prvej inštancie formuloval svoje skutkové a právne závery, ktoré sú zrozumiteľné a pre rozhodnutie dostatočné. Napadnuté rozhodnutie nemožno považovať ani za svojvoľné, zjavne neodôvodnené, resp. ústavne nekonformné, pretože súd prvej inštancie sa pri výklade a aplikácii zákonných predpisov neodchýlil od znenia príslušných ustanovení a nepoprel ich účel a význam. Navyše súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí poukazoval práve na tie zákonné a zmluvné ustanovenia, ktoré boli v prejednávacom prípade relevantné pre rozhodnutie, pričom naplnenie odvolacích dôvodov žalovaný nepreukázal.

24.1.1. Odvolací súd akcentuje z hľadiska obsahu odvolania žalovaného na tú skutočnosť, že otázky aktívnej legitímácie žalobcu a konania žalobcu v smere zásad poctivého obchodného styku boli vyriešené predchádzajúcimi rozhodnutiami súdu prvej inštancie v nadväznosti i na rozhodnutia odvolacieho súdu a ako také boli premietnuté aj do napadnutého 3. rozsudku súdu prvej inštancie, avšak s tým, že rámec predmetu konania po 2. rozhodnutí odvolacieho súdu bol daný a bolo ním určenie rozsahu (výšky) bezdôvodného obohatenia.

24.1.2. K nesprávnemu stanoveniu výšky bezdôvodného obohatenia, odvolací súd odkazuje na bod 23.1.8. tohto rozhodnutia, ktorého obsah je plne relevantný i pre odpoveď na odvoláciu námietku žalovaného v danom smere.

25. Vzhľadom na vyššie uvedené tak dospel odvolací súd k záveru, že odvolania žalobcu aj žalovaného sú nedôvodné, preto podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny.

26. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko ani jedna z nich nebola v odvolacom konaní úspešná. O výške trov odvolacieho konania podľa § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

27. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (ust. § 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa v ustanovení § 419 CSP.

Dovolanie možno podať v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto rozhodnutia odvolacieho súdu, na súde ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie môže podať strana sporu v ktorej neprospech bolo toto rozhodnutie vydané, dovolanie môže podať aj intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa ust. § 77 (ust. § 425 CSP). Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy podľa ust. § 427 ods. 1 CSP.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom, okrem prípadov uvedených v ust. § 429 ods. 2 CSP, ak má dovolateľ sám, alebo jeho zamestnanec alebo člen vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Inak dovolací súd dovolanie odmietne podľa ust. § 447 písm. c) CSP.

V dovolaní podľa ust. § 428 CSP sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).